

צד:

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי יוחנן
בשארית לוי רבשהת הוא.
ע"י לקמן דף ק"ו ט"ז
ובמה שישא ס"ט:

הגהות הב"ח

(א) תיב"ד ר"ה אמר רבי
דיכול לומר רב אשי
בשינויא:

אחד מפני האנסים. שפועד כוכבים אנס הוא ומעבד הדינר כדור
וגזול את הטבח: כיון דלא אכרו. היום והכל יודעים שאין היום
טרפה באיטלי: אפי' למיזבן מיניה. ואוכלה בגידה כסבור שניטול:
אלא פשיטא במקום שאין מכריזין. דלא זבני מיניה אימא מליעתא
כו': אלא במקום שמכריזין. והיום

אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין לו
נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין
שלימה בין חתובה אינו צריך ליטול הימנה
גיד הנשה עסקין אילימא במקום
שמכריזין חתובה אמאי אינו צריך ליטול
הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוו אתי למיזבן
מיניה אלא פשיטא במקום שאין מכריזין
אימא מליעתא מפני שני דברים אמרו אין
מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד
מפני שממעהו ואחד שמא יחזור וימכרנה
לישראל אחד ואי במקום שאין מכריזין הא
לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום
שמכריזין אימא סיפא לא יאכר אדם לעובד
כוכבים קח לו בדינר זה ובשר מפני שני
דברים אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין
לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי
איתא דהוה טרפה אכרוו הווי מכרוי אלא
פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא
במקום שאין מכריזין מליעתא במקום שמכריזין
אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין
מכריזין מליעתא במקום שמכריזין רבא
אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא
שהכריזו מליעתא שלא הכריזו רב אשי
אמר כולה במקום שאין מכריזין ומליעתא
"גזירה שמא ימכרנה בפני ישראל היכי
מכריזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישראל
לבני חילא ולימא נפל טריפתא לבני חילא
לא זבני והא קמטעי להו יאינהו הוא
דקמטעו נפשיהו כי הא דמר זוטרא בריה
דרב נחמן הוה קאזיל מסיכרא לבי מחווא
ורבא ורב ספרא הווי קא אהו אתו לסיכרא פגעו
אהרדי הוא סבר לאפיה הוא דקאתו אמר
להו למה להו לרברב לטרוח ואתו כולי האי
א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר
אי הוה ידעינן טפי הוה טרחינן א"ל רבא
מ"ט אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה
א"ל והא קא מטעינן ליה איהו הוא דקא
מטעינן נפשיה והוה טבחא דא"ל לחבריה
אי

אמר אביי אין רישא וסיפא במקום
ורבא רב אשי ברישא היכי משכר ליה חתובה הא לעיל אמרי'
חמוכה אכור גזירה שמא יתנגה לו בפני ישראל אי נמי משום דגניב
ליה דעמיה וי"ל דליה להו להק שנייה אלא שנייה קמא דאוקי במקום
שמכריזין ומיחך לעובד כוכבים
מידע ידע ובחנם פירש בגוונטרס
אמילתיה דרב אשי ברפוג מנה דמתני'
אתנא דברייתא דיכול לומר רב אשי
(א) בשנייה קמא לעיל דכפרישית
והא דקתני מליעתא דאין מוכרין נבלות
וטרפות לעובד כוכבים מפני שמטעהו
דוקא במכירה הוא דלסור לפי שהעובד
כוכבים נתן מעות חמורה שחטה
אבל שולח דורון לא מיישין וסיפא
דחייש שמא ימכרו לו נבלות וטרפות לא
שכרנו חמורה שחטה אלא שמא ימכרו
לו ויודיעוהו שהיא טרפה והעובד כוכבי'
לא יגיד לו ולהא חיישי אמוראי דהכא והא
דקתני ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
לאניי ורבא איירי במקום שמכריזין ולא
הכריזו אבל במקום שאין מכריזין לא
חיישין דלמא הדר זבני לה ישראל מיניה
אפילו במכירת טבח באיטלי דאיכא
ישראל טובא ורב אשי חייש כיון דטובא
ישראל קיימי התם דלמא חד מיישיהו
הדר זבני לה מיניה כדפירש בגוונטרס
ומיהו להווא שנייה דמשי לעיל גזירה
שמה יתנגה לו בפני ישראל קשה רישא
דקן ברייתא דדוקא לומר דפליג ומפרש
ר"ת דלעיל במתניתין איירי באומר
הישראל לעובד כוכבים שהיא מנוקרת
והתם הוא דלסור משום דגונז דעמו
אבל שלימה הא חזי ליה עובד כוכבים
שלא יטול הגיד אע"פ ישראל אמר לו
שניטול וידע עובד כוכבים שהיא משק
ולקן חיישין נמי בחתובה שמא יתנגה
לו בפני ישראל ויקנה ישראל מן העובד
כוכבים אף במקום שאין מכריזין
ויאכלנה בגידה ולא חייש דלמא טרפה
היא מאחר שאומר ישראל בשעה
שנתנה לעובד כוכבים שקנה וטרה
בה ליטול הגיד עד שראוי לעלמו דלפי'
היא מותר לגנוז דעת העובד כוכבים
מ"מ לא מסיק אדעמיה שלהטעמו
אומר לו כן והא דרייק מדליקפד שמואל
דלסור לגנוז דעמו יודע היה שמואל
שנגעא נתן לו ולא היה לו לחוש שמא
ראה ישראל אחר אלא משום גיבת
דעמו וברייתא דקתני ועובד כוכבים

כו א מ"י פ"ח מהל'
מאכלת אפוחת ה'
ד יודע טבח לזין קלט
קמא טובא יוד פ"י ס'
ספ"א י'
כו ב (מ"י פ"ד מהל'
מכירה) טיפשי' ת"מ
פ"י דמ' ספ"א י':

רבינו גרשום

מסנותן לאחרים: אלא
פשיטא במקום שאין
מכריזין כלומר במקום
שאין גליון להכרית
באותו מקום אין קנה
על הכל ישראל מאי
בשר לפיכך באי בין
שלימה ובין חתובה אין
צריך ליטול ממנה גיד
הנשה דלא אתי ישראל
מיזבן מיניה: אלא פשיטא
במקום שמכריזין כלומר
במקום שגליון להכרית
ביום שלא הכריזו לא
יכרו לו נבלות וטרפות
לא"י שמא יחזור וימכרנה
לישראל. ומפעתא בשלא
הכריזו כלומר במקום
שגליון להכרית ביום
שלא הכריזו אין מוכרין
נבלות וטרפות לא"י והא
לא אתי ישראל למיזבן
אשי אמר כולה במקום
שאין מכריזין. ואי פרת
(א) במקום שאין גליון
להכרית אמאי אין מוכרין
נבלות וטרפות לא"י והא
לא אתי ישראל למיזבן
מיניה וזהו שמא ימכרנה
לו בפני ישראל: אינהו
הוא דקא פטעו כו'
כלומר תו יודעין שטרפה
והא רבא קא מכרוי נפל
טרפתא לבני חילא ק'
הכי רבא מיכאסו: הא ק'
מטעינן ליה. כלומר דאנן
אמרי' ליה דאנן נפקינן
לקדושתיה וקא מטעינן
ליה: איהו הוא דקא פטעי
נפשיה כלומר שהווא יודע
רבא נפקינן לקדושתיה
יאק על פ"י כן קאמר אמאי
איצטער רבון:

בין חתובה וזני שלימה א"ל ליטול הימנה גיד הנשה התם כשנתן לו
סתם ולא אמר לו שהיא מנוקרת דאיהו דאטעי אנפשיה וגם ליכא
למיחש דלמא חזי ליה ישראל וזנין ליה מן העובד כוכבים דנמקוס
שאין מכריזין איירי וחייש שמא אחר שניטול הגיד נדע לו שהיא
טרפה ולקן נתנה לעובד כוכבים אבל היכא דאמר לעובד כוכבים
שהיא מנוקרת לא חייש דלמא טרפה היא דאי טרפה היא מאי
נפקא מיניה דניקור הרי אינה ראויה לעלמו ומליעתא דאין מוכרין
נבלות וטרפות לעובד כוכבים "היינו כשאומר לו דכשרה היא ולקן
אסור משום דמטעהו וגם משום שמא יקנה ישראל ממנו במקום שמכריזין ולא הכריזו אבל במקום שאין מכריזין לא חיישין דלפילו
ראה שאמר לו הישראל כך קא חשיב ישראל הרואה להשניח מקחו אומר לו כן דכשרה דמיה יקריס דראויה לימכר לישראל אבל
כשאומר דניטול גיד הימנה לא שייך טעם זה דלא עדיפא ביהי רב אשי סבר דלפילו במקום שאין מכריזין חיישין דישאל השומע
לא אסוק אדעמיה להשניח מקחו אומר כן וא"ת ולפלו ולימני נדידה נגיד ובמקום שאין מכריזין דכיהי איירי רישא לאניי דכשאומר
לו שהיא מנוקרת אין לשלוח עד שיטול הימנה גיד הנשה מפני שני דברים אחד מפני שמטעהו ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
וי"ל דנקט נבלה וטרפה לרבוהא דקא ס"ד דלא אסור מפני שמטעהו כשמוכר לו בחוקת שחטהו לפי שידע להשניח מקחו אומר כן:
אינהו דקא מטעינן אפשיהו ב"הא. פי' בגוונטרס והא דקתני לעיל מפני שמטעהו כשמוכר לו בחוקת שחטהו וכן הפותח חכית
המכירות לחנוני כשאומר לו כשנילך אני פותחן דודאי גונז דעמו ואין נראה דהא אלא אם כן הודיעו קתני דמשמע אפילו
בסתם אסור ולא שרי אלא כשה"ג ועוד דמאי פריך מרז יהודה דפתח ליה לעולא דהא דואי שלא היה מטעהו רב יהודה לומר לו
כשנילך אני פותחן לקן נראה דהתם כסתם ואסור משום דאין לאורה לאסוקי אדעמיה דמכירות לחנוני אבל הכא איבעי (להו)
לאסוקי אדעמיהו וטרפה היא ומר וטרפה איבעי ליה לאסוקי אדעמיה עלא לקראתו היו באים אלא לומר דה"ג עממס:

שחטהו וכן הפותח חכית
פותחם דודאי גונז דעמו: הווי אסור לפיכך פגעו אהרדי. ובסבור
מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי. יאלתם יומר מדאי: לא הווי
ידעינן. ולעשות עסקינן ולילך למקום אחר יאלו: דאחלישתיה
לדעפסיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם
לא הייתי מגלבה היה ממזיק לנו טובה מנס: איבה הוא דמטעי'
אנפשיה. אחרי שאני לא אמרנו לו לקראתך יאלו:
אי